

[Fogh Rasmussen]

slags gebyr for deltagelse i den slags undervisning. Det, vi nu gør, er i realiteten blot at vende tilbage til den tilstand. Det er da klart, at der ikke var noget rarere end at stå her og med rund hånd dele ud af offentlige midler og tilsige sin støtte til, at man kunne fortsætte med en ordning, hvorefter man ganske gratis kunne deltage i denne slags undervisning, men vi står altså rent faktisk i en situation, hvor alle områder på en eller anden måde må bidrage til offentlige besparelser, og jeg tror, at der her er fundet en ganske velafbalanceret metode.

Dette forslag om gebyr pr. kursist ved enkeltfagsundervisning har jo også det i sig, at der opnås en form for ligestilling mellem de aktiviteter, der foregår i fritidslovens regie, og de aktiviteter, der foregår på enkeltfagskurserne.

Gebyropkrævningen vil måske også have en tendens til at gøre, skal vi sige tilmeldingerne til enkeltfagskurserne mere reelle. Uden at foregribe undervisningsministerens besvarelse af fru Jytte Andersens spørgsmål står der altså faktisk i forslaget ganske tydeligt, at gebyret skal opkræves pr. kursist, der optages til undervisning på et eller flere hold.

Også den anden del af forslaget, vedrørende tilforordnede rektorer, kan venstre støtte. Vi mener faktisk, at systemet med tilforordnede rektorer er et levn fra fortiden. Det, der tæller noget for os, er den reelle kompetence hos lederen og ikke den formelle kompetence, og med den udvikling, der har været på enkeltfagskurserne, mener vi, det vil være ganske ubetænkeligt at gøre lederne af enkeltfagskurserne også til formelle ledere af kurserne, sådan som de i dag er de reelle ledere.

Jeg skal afslutte med at sige, at ingen skal være i tvivl om, at også venstre mener, at enkeltfagsundervisningen er en meget, meget positiv ting. Vi ser mange positive værdier i denne særdeles fleksible undervisningsform. Den kan – og dér er jeg i og for sig enig med fru Jytte Andersen – være med til at danne bro over eventuelle uddannelseskløfter i befolkningen, den er et led i en åben uddannelse, der giver genveje og smutveje i uddannelsessystemet, og jeg kunne fortsætte med at lovprise dette system. Men de ændringer, der nu er lagt op til, vil på ingen måde anfægte,

at der stadig væk kan foregå særdeles mange positive ting i enkeltfagsundervisningen.

Vi kan altså tilsige lovforslaget vores støtte og love en velvillig udvalgsbehandling.

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Jeg tænkte nok, den skulle komme, og jeg tænkte også nok, den skulle komme fra hr. Fogh Rasmussen. Vi skulle selvfølgelig høre lidt om frafaldet på disse kurser eller om de »seriøse ansøgere«. Så vil jeg gerne spørge hr. Fogh Rasmussen, hvordan det egentlig ligger med frafaldsprocenten inden for fritidsundervisningen, hvor man inden for visse grupper betaler endog meget høje gebyrer. Hvilke årsager er der til frafaldsprocenten? Er det noget med betaling, eller har det noget at gøre med, at man rent faktisk står til rådighed for arbejdsmarkedet og altså skal kunne tage arbejde, hvis man er under enkeltfagskurserne? Har det noget at gøre med de grupper, der søger dette? Er der blandt de grupper nogle socialt dårligt stillede, som har meget svært ved at gennemføre ret meget ret længe ad gangen? Jeg siger ikke, det er sådan for alle, men jeg spørger, om der her er nogle grupper, som har det på den måde, og som kan være meget svære at fastholde i et uddannelsessystem, uanset hvor det foregår. Har det noget med betaling at gøre? Føler hr. Fogh Rasmussen sig fuldstændig sikker på, at det ikke har det?

Jeg er meget enig med fru Jytte Andersen i, at dette handler om, at man tager en uddannelse på et andet tidspunkt, end man ville gøre det, hvis man bare fortsatte glat og frit igennem uddannelsessystemet.

Jeg synes også, det er underligt, når de borgerlige partier synes, det er en glimrende måde at uddanne sig på, at de så bagefter lægger en skat på uddannelsen.

Jeg kan ikke forstå, at de mennesker, som bare tager uddannelsen senere, skal betale mere for den end de mennesker, som tog den på et tidligere tidspunkt.

Hvad angår rektorerne, vil jeg sige, at vi såmænd ikke har så meget imod, at rektorordningen bortfalder. Vi har indtryk af, at det i hvert fald mange steder fungerer sådan, at rektorerne viser sig en gang imellem og så får et bidrag for det, men så ellers forsvinder igen, og i nogle tilfælde er det sådan, at hvis de blander sig, er det nærmest på en negativ måde i forhold til kursuset. Det kan såmænd